

Driemaal

Ruud van der Heijden

Ons oma die was jarig; wij naar haar dus welgemoed.
 We gingen met de fiets; want dat gaat vlugger dan te voet.
 We belden bij haar aan en riepen: wie bakt hier in Croma? oma, oma, oma.

De dirigent die kwelde iedere zondag weer z'n koor.
 maar wat ie zwaaide, hoe ie tikte 'twas echt geen gehoor.
 Op't einde van de dienst riep hij: komt zingt nog eenmaal samen, amen, amen, amen.

De kapelaan gaf aan 'n klas met kinderen godsdienstles,
 maar wat hij ook probeerde 't was niet echt 'n groot succes.
 Hij stelde toen de hamvraag : naar wiens beeld zijn wij geschapen? apen, apen, apen.

Met kerstmis trokken heilsoldaten zingend door de stad.
 Ze waren voor de medemens al dagenlang op pad.
 De officier vroeg: wie moeten wij het allereerst verwarmen? armen, armen, armen.

Laatst ben ik met 'n dame in het bubbelbad gestapt.
 Ze zag het niet zo zitten; maar ze heeft toch toegehapt.
 'n Vriend vroeg mij de dag erna, hoe lang dat het bleef duren, uren, uren, uren.

'n Man werd door 'n brommer aangereden op 't trottoir.
 De eerste hulp die legde hem meteen op 'n brancard,
 maar daar lag hij te schelden en te vloeken als 'n ketter, etter, etter, etter.

Op school daar gaf de meester eens in ietwat grote lijnen
 'n lezing over 't hoe en het waarom van kolenmijnen.
 Op 't laatst vroeg hij: wat krijg je als je kolen gaat vergassen? assen, assen, assen.

'n Zanger van het levenslied bezong diverse zaken,
 Hij had het over liefde en van 't rechte pad af raken
 en heel vaak vroeg men hem: zeg vriend hoe is het leven? even, even, even.